

Čakáte postihnuté dieťa? Nebojte sa prijať ho! Chce
žiť a byť milované!

Rodičia sú zastrašení a je im automaticky navrhovaná interrupcia, keď sa zistí, že matka bola vystavená vo včasnom štádiu tehotenstva vplyvu liekov, chemikálii, ožiareniu a iným faktorom, ktoré MOHLI poškodiť plod.

Častokrát sa narodí úplne zdravé dieťa.

Pri toxoplazmóze sa liečbou v 60% zabráni prenosu infekcie z matky na plod.

Epileptička užívajúca lieky má postihnuté dieťa len v 6-11%.

Zdravé tehotné ženy majú postihnuté dieťa v 2-3%.

**Matky, ktoré počas tehotenstva ochorejú na rubeolu majú priemerne poškodenie len u 16,9% detí!
Z toho:- 50% trpí poruchami sluchu - väčšinou napravitelných pomocou slúchadiel,
50% má srdcové vady - takmer všetky chirurgicky napravitelné,
30% má šedý zákal - často na jednej strane,
mentálna retardácia je len u 1,5% - v porovnaní s 1% u nezasiahnutej populácie.**

**Máme dvojitvárnu morálku. Dospelým postihnutým
ľuďom poskytujeme maximálnu starostlivosť.
Nenarodené postihnuté deti aktívne vyhľadávame, aby
sme ich mohli zabiť.**

Najčastejšie argumentujeme tým, že postihnuté dieťa bude nešťastné a preto nech sa radšej nenarodí...Bude naozaj nešťastné?

V kanadsko-americkej štúdií položili 150 náhodne vybraným starším deťom s rúžštepom chrbtice otázku, či ich postihnutie spôsobilo, že život nemá cenu, a či im nemalo byť dovolené zomrieť pred narodením.

**Jednomyseľne odpovedali: Samozrejme, že chcú žiť!
V podstate si mysleli, že otázka je smiešna.**

Mentálne postihnutí ľudia prežívajú život a šťastie iným spôsobom ako my zdraví. Majú svoj vlastný svet, do ktorého nevidíme. Títo ľudia sú šťastní, keď ich milujeme a prijímame. Vedia vycítiť lásku a tá je pre nich v živote najdôležitejšia.

Bojíme sa, že dieťa bude nešťastné, ale nebojíme sa skôr o seba, že my ako rodičia budeme nešťastní? Neprišlo na svet, aby sa stalo vašou hračkou pre potešenie, vašou radosťou, ale prišlo na svet, aby ste sa vy stali jeho láskou, aby ste vy žili pre jeho šťastie a pomohli mu naplniť jeho životné poslanie. Aby ste žili pre neho. Potrebuje Vás!

Bude v živote šťastný? Závisí to od jeho blízkych, pretože základom šťastia a zmyslom života pre neho, rovnako ako pre nás všetkých, je milovať a byť milovaný.

Často je príčinou odmietnutia postihnutého dieťaťa, práve naša neochota trpieť, prijať a pochopiť utrpenie ako tajomnú súčasť života. Nevieme, že môžeme naplno žiť a byť šťastní, aj keď nesieme nejaké trápenie. Nedefinujme ako život len to, čo je dobré, príjemné a kvalitné. Niekedy možno práve správne prijaté a pochopené utrpenie nás privádza k tým najvyšším dimenziám života.

Ked' sa nám narodil Alexander, postihnutý viacnásobným hendikepom, naše manželstvo sa ocitlo na istý čas v kríze. Boli sme plní beznádeje, búrili sme sa, zažívali sme pocity viny, naša láska utrpela. Napriek tomu po piatich rokoch konštatujeme, že vďaka podpore ozajstných priateľov, Alexander nám pomohol objaviť inú skutočnú nádej a nový spôsob života.... rodičia

Tvrdíme, že život postihnutého človeka nemá zmysel. Je neužitočný pre spoločnosť, ktorá na neho len dopláca. Nevytvára žiadne hodnoty, nevie byť samostatný a zodpovedný. Potrebuje trvalú starostlivosť.

Dnes sa stali kritériami kvality života pôžitok, bohatstvo, zdravie a úspech. Merítkom hodnoty človeka sa stala inteligencia, vzdelanie, fyzická krása a jeho ekonomická užitočnosť pre spoločnosť. Postihnutí do týchto našich kritérii nepasujú. Rozbíjajú všetky tieto naše iluzórne predstavy o šťastí, zmysle a hodnote života.

Aj keď sa nám zdá, že takýto človek neprináša žiadne hodnoty, skúsme pochopiť, že on je hodnotou sám o sebe. Jeho život je obohatením pre tento svet. Aby sme to pochopili, musíme sa naučiť vidieť neviditeľné. Platón povedal:“ Najkrajšie veci sú nehmotné a tie sú viditeľné len intelektom.“

Možno títo ľudia majú nás sebestačných, výkonných a na seba zameraných ľudí, učiť skutočným hodnotám. Pomáhajú nám výjsť zo seba. Vzbudzujú v nás súcit, lásku a milosrdenstvo. A to náš svet dnes veľmi potrebuje. Našu civilizáciu nezachráni ekonomika a pokrok, ale láska, úcta k človeku a solidarita. Preto potrebujeme slabých, biednych a postihnutých.

Nie oni potrebujú nás, ale my potrebujeme ich. Oni nás učia milovať, súcitiť, prijímať slabších, pomáhať. Oni nás očisťujú od pýchy a sebeckva. Oni nás učia odpúšťaniu, trpezlivosti, pokore. Nútia nás zostúpiť do hĺbky nášho srdca a hľadať zmysel života.

Mnohí postihnutí sú veľmi talentovaní a šikovní ľudia, skvelé a hlboké osobnosti - a to i vďaka postihnutiu, ktoré ich upriamilo na to najpodstatnejšie v ľudskom živote.

„Stratil som niekoľko kolegov, blahorečím ale všetkým, ktorí pri nás stáli, keď bolo najt'ažšie. Ďakujeme Bohu, že nám zoslal toto dieťa, ktoré ma naučilo milovať svet. Tí, ktorí hovoria, že postihnutí nepatria do zdravej spoločnosti, sú sami postihnutí a nikdy nepochopia, čo všetko choré dieťa môže naučiť zdravého...“ otec

„Aj keď sme vedeli, že naše dieťa bude žiť pre ťažké postihnutie len krátko, vynosila som ho a dovolili sme mu narodiť sa. Nikdy sme to neoľutovali...“ matka

**NEZABIJEŠ! – na tomto zákone stojí ľudská civilizácia.
Tento zákon musí byť do absolútnych dôsledkov
rešpektovaný a všetko naše rozhodovanie sa musí
odvíjať vždy od neho. Nech sú dôvody akokoľvek vážne
a dramatické, nikdy nemôžu ospravedlniť úmyselné
pozbavenie života nevinnej ľudskej bytosti.**

Nezabíjaj...!

Ďakujeme, že ste nás nechali žiť!

Viac na
www.cakamepostihnutedieta.sk

